

(Úvod do dialektologie, 2018)

2. Nářeční skupina slezská

RYBÍ (814)

Nečekaný nocležník

žena, nar. 1886

Ale jedenkrat sem hruze zažyła. Tož ve dñe jeden sedlag mi pravi, pry: „Paňimamo, ja mam na oteleňi kravu, a jag buďe, dyby v nocy to trefilo¹, ja budu potřebovať gořalku, oteŕte mi, jag zaklepu.“ Ja pravim: „Vemťe sy ju račy fčyl².“ – „Ale ja, to ja nemožu, to ja, my bysmy to vypili a v nocy byh němjeł.“ – „Tož dyž nemožeš, toš to zavoľajťe.“

Tak – bylo puł jedne v nocy – mjeła sem małe svjetelko uđełane, edem³ skrz d'et'i, taku noční lampičku. Gdosy tuka na okno. Tož ja sem sy praviła: To je ten sedlak, co ma zamļuvene, že mu otevřu. Tuž ja jidu otvirať. Jéminačku, vojak. Z vreckem⁴ na řbeňe, jak to nosyli ty... Ja sem honem chtěla, jak sem viděla vojaka, zavirad' dveřy. On ale do nih ždurnuł⁵ a dostał se do syňe a dale a fčyl... Proboha, prosył, ad' ho tam něcham na noc, že zablud'íł.

¹ kdyby to přišlo v noci, ² ted', ³ jenom, ⁴ s pytlíkem, s tornou, ⁵ strčil

MOKRÉ LAZCE (807)

Záchrana koní

žena, nar. 1899

Pravje smy chčeli objedvač. Mjeli smy vyletu polefku na taleřach a chčeli smy objedvač. A tu najednum bling nam do oken a už byla polefka plna škla¹ a uš smy ot stola učekli. A uš smy prajeli², už je koñec. Mušymy do sklepa, do pivnice. Tak smy šli do tej pivnice. Mjeli zmy tam, cera mjela třymjesyční džečo³. Tak co s tym džečem, božatkem? Tuž zmy vatu temu navinuli na ušy, aby temu břanku nepopukały.

A ja potym raz vylezu po schodach se podžyvač, tak se mi zdało, že prsy. Vylezu ven se podžyvač. Próboha! Tu už hore⁴! Tu nam hore strom, tam hore kolňa, tam hore stodoła, tu zaz druhý strom, tu zem horała! Tuš sem... křyčym do sklepa: „Honem, honem, vylezajče, bo⁵ horem!“ A chałupa horała, u sušeda horało, na tej straňe, na tej straňe. A to přet tym přelečeło letadlo a to letadlo nasypalo jakehosyk teho, tej hořlaviny. Fčyl se mi spomjeło: Hónem, proboha, mamý pot kolňum koñe! Tuš co ty koñe? Tuž vołam: „Chlop⁶, honem učekaj pro koñe!“

¹ skla, ² řekli, ³ dítě, ⁴ hoří, ⁵ protože, ⁶ muži

JANOVICE (827)

U kuchyně ve válce

muž, nar. 1893

Dy valka vypukla, tak štyry pory¹ kuň se vyzvaly na fořpon². A jo byl f Krakovje jednadvaced dňi. Týn kuň omarodz'íl, tag mje poslali domu s tými kuňami. Soford³ dostoł listek a narukovadz' do Frytku do škoły, a hned do Hołomuca a abrystovany⁴ a hned do pola do frunte. Joh byl⁵ pravda u kuchyňe, u trynu⁶, pravda, f Polskeh byl, pravda, f Černe Hořeh byl, v Italijih byl na Pijavje. A ňimocnyh řebyl ani ros⁷. A raňenych tež řebyl. Štyry roky f polu! Dale sym mjuł dobře. Hladu řebylo, sme byli u kuchyňe, co? A zabijačka. No to se zabiło. Neska by maso do pola dovezli, pravda, ale ve valku mus'eli bydlo⁸ vozic', v lec'e⁹, bo¹⁰ to bydlo se zasmradz'iło. Tag my toch f polu zabijali. Bylo tolík, pravda, tolík rezníkuf, to se zabiło a vařilo se. A jes'i¹¹ byly... to pras'a, to se vykopała škarpa¹² velka, dała se celta, s kotlá voda, opařilo se, už byly troky. A hnótek¹³? Byl velky smurek¹⁴, co? A na smureku sme pravda, ten hnótek, rubalo¹⁵ se na tým. Do kotlá, uš to bylo dobré.

¹ páry, ² přípřež, ³ hned, ⁴ vybavený, ⁵ já jsem byl, ⁶ trén, zásobovací oddíl, ⁷ ani jednou, ⁸ dobytek, ⁹ v létě, ¹⁰ protože, ¹¹ jestliže, ¹² jáma, ¹³ špalek, ¹⁴ smrk, ¹⁵ sekalo se

HRADIŠTĚ (832)

Pomoc ruským zajatcům

žena, nar. 1928

F Češiňe učíkli¹ Ruši z lagru. A či Ruši, oňi tam m'eli takum starum stodołe, a či Ruši vlezli do tej stodoły a tamek² nocovali. A žodyn³ ňev'edžeł, že tam nocujon. Šostra šla na šano do kruſ⁴. A teras jedyn Rus vyloz z automatym⁵ a pravjył, že jag ih vyzradži, že jum zastřeli. Ona řepov'edžala ňic, ene⁶ to mamince pov'edžala, že tam či Ruši son⁷. Tož my ešče ſe nad ňimi smílovali... a navařili my jim jodla, dali my jim pojeść a potym tyn Rus uš ſe tag ošm'elił, že přišeł aj do kuchyňe, do jizby i chčoł po tačinkovi, aby mu but⁸ spravił. M'ył rynke pošaračonon⁹, tag mu tum rynke zabandažovali, a oňi... tačineg mu zešil tyn but, dali my jim pojeść a oňi zajš do tej stodoły šli a ob'ecali¹⁰, že pujdon hnet s tej stodoły. A oňi tam zustali ešče na drugi džin¹¹, tam ešče zustali. A že tu byli Ņemcy, my ſe strašne boli¹².

¹ utekli, ² tam, ³ nikdo, ⁴ pro seno pro krávy, ⁵ vylezl se samopalem, ⁶ jenom, ⁷ jsou, ⁸ botu, ⁹ měl ruku poraněnou, ¹⁰ slíbili, ¹¹ den, ¹² báli